

Kniha proroka Joela a laodicejský zbor Adventistov siedmeho dňa – číslo dva

Jeff Pippenger

2025-12-02

Číslo dva

„S vrúcnou túžbou očakávam čas, keď sa udalosti dňa Letníc zopakujú s ešte väčšou mocou než pri tej príležitosti. Ján hovorí: ‚Videl som iného anjela zostupovať z neba, ktorý mal veľkú moc; a zem sa rozjasnila jeho slávou.‘ Potom, ako v čase Letníc, budú ľudia počuť pravdu hovorenú k nim, každý vo svojom vlastnom jazyku.

„Boh môže vdýchnuť nový život do každej duše, ktorá si úprimne želá slúžiť Mu, a môže sa dotknúť pier živým uhlíkom z oltára a spôsobiť, aby sa stali výrečnými v Jeho chvále. Tisíce hlasov budú preniknuté mocou hovoriť o podivuhodných pravdách Božieho slova. Kôň jazyk bude uvoľnený a nesmelí budú posilnení, aby odvážne vydávali svedectvo o pravde. Nech Pán pomáha svojmu ľudu očistiť chrám duše od každej poškvرنy a udržiavať s Ním také úzke spojenie, aby mali účasť na neskorom daždi, keď bude vyliaty.“ Review and Herald, 20. júla 1886.

Turíce, keď sa chápú ako sviatok Hospodinov, nemožno oddeliť od Paschy, sviatku nekvasených chlebov, obete prvotín a sviatku týždňov. Turíce sú časovým obdobím, hoci sú zároveň aj časovým bodom. Preto sa nazývajú „letničné obdobie“. Toto obdobie sa začalo Kristovou smrťou, pohrebom a vzkriesením. Po svojom nanebovstúpení Kristus začal štyridsať dní osobného vyučovania, po ktorých nasledovalo desať dní vo vrchnej sieni, kde bola dosiahnutá jednota. 9/11 začal obdobie, ktoré sa končí nedeľným zákonom v Spojených štátoch. Tento nedeľný zákon je predstavený dňom Turíc ako časovým bodom; časovým bodom, ktorému predchádzalo časové obdobie, ktoré sa začalo 9/11. Od 9/11 až po nedeľný zákon sa „letničné obdobie“ opakuje.

Peter vysvetlil, že zázračný jav „ohnivých jazykov“ nebol opileckým bláznovstvom, ale naplnením knihy proroka Joela, pretože proti posolstvu vznikol spor. „Jazyky“ predstavujú predloženie posolstva a oheň predstavuje Ducha Svätého. Posolstvo Letníc predstavuje spojenie božstva (Boh je stravujúci oheň) s ľudskosťou jazyka. Tak ako Peter predstavuje sto štyridsaťštyri tisíc počas času neskorého dažďa, tak aj hašteriaci sa Židia predstavujú ľud bývalej zmluvy, ktorý je obchádzaný práve v tom okamihu, keď padá neskorý dažď.

A všetci boli naplnení Duchom Svätým a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť. A bývali v Jeruzaleme Židia, zbožní muži, zo všetkých národov pod nebom. Keď sa teda o tom rozchýrilo, zišlo sa množstvo ľudu a boli zmätení, pretože každý ich počul hovoriť svojou vlastnou rečou. A všetci žasli a divili sa a hovorili jeden druhému: Hľa, či nie sú všetci títo, ktorí hovoria, Galilejčania? A ako to, že každý z nás ich počuje hovoriť vo svojom vlastnom jazyku, v ktorom sme sa narodili? Parti a Médi a Elamčania a obyvatelia Mezopotámie, Judska a Kapadócie, Pontu a Ázie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a krajov Líbye okolo Cyrény, i prisťahovalci z Ríma, Židia i prozelyti, Kréťania i Arabi — počujeme ich

hovoríť našimi jazykmi o veľkých Božích skutkoch. A všetci žasli a boli v rozpakoch a hovorili jeden druhému: Čo to má znamenať? Iní sa im posmievali a hovorili: Sú plní mladého vína. Peter však vstal s jedenástimi, pozdvihol svoj hlas a povedal im: Mužovia judskí a všetci, ktorí bývate v Jeruzaleme, nech vám je toto známe a pozorne počúvajte moje slová: Lebo títo nie sú opití, ako sa domnievate, veď je len tretia hodina dňa. Skutky 2:4–15.

Peter vysvetľuje Letnice ako naplnenie knihy proroka Joela. Robí tak prorocky v čase, keď je zastúpený celý svet, lebo text uvádza, že poslucháči prišli „zo všetkých národov pod nebom“. Pri 11. septembri bola zem osvietená Kristovou slávou a potom znovu pri nedeľnom zákone bude sto štyridsaťštyri tisíc dokonale odrážať Kristovu slávu, keď budú pozdvihnutí ako zástava pred celým svetom. Letničné obdobie sa začalo 11. septembra a končí sa pri nedeľnom zákone.

„Ani jeden z nás nikdy neprijme Božiu pečať, pokiaľ budú naše charaktery poznačené jedinou škvrnou alebo poškvrnou. Je ponechané na nás, aby sme napravili nedostatky vo svojich charakteroch a očistili chrám duše od každého znečistenia. Potom na nás zostúpi neskorý dážď, tak ako skorý dážď zostúpil na učeníkov v deň Letníc.

Príliš ľahko sa uspokojujeme so svojimi dosiahnutiami. Cítíme sa bohatí a rozmnožení majetkom a nevieme, že sme „biedni, úbohí, chudobní, slepí a nahí“. Teraz je čas dbať na napomenutie Verného svedka: „Radím ti, aby si si odo Mňa kúpil zlato prečistené v ohni, aby si zbohatol; a biele rúcho, aby si bol odetý a aby sa neukázala hanba tvojej nahoty; a pomaz si oči masťou na oči, aby si videl.“ ...

„Práve teraz musíme seba i svoje deti zachovať nepoškvrnených od sveta. Práve teraz musíme oprat' rúcha svojho charakteru a vybieliť ich v krvi Baránka. Práve teraz musíme premôcť pýchu, vášeň a duchovnú lenivosť. Práve teraz sa musíme prebudiť a vynaložiť rozhodné úsilie o súmernosť charakteru. ‘Dnes, keď počujete Jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia.’ Nachádzame sa v nanajvyšš skúšobnom postavení, čakajúc a bdejúc na zjavenie nášho Pána. Svet je v temnote. ‘Vy však, bratia,’ hovorí Pavol, ‘nie ste vo tme, aby vás ten deň zastihol ako zlodej.’ Božím zámerom je vždy vyviesť svetlo z temnoty, radosť zo zármutku a odpočinok z únavy pre čakajúcu, túžiacu dušu.“

„Čo robíte, bratia, vo veľkom diele prípravy? Tí, ktorí sa spájajú so svetom, prijímajú svetskú formu a pripravujú sa na znamenie šelmy. Tí, ktorí nedôverujú sebe, ktorí sa pokorujú pred Bohom a očisťujú svoje duše poslušnosťou pravde, tí prijímajú nebeskú formu a pripravujú sa na pečať Božiu na svojich čelách. Keď vyjde nariadenie a bude vtlačená pečať, ich charakter zostane čistý a nepoškvrnený po celú večnosť.

„Teraz je čas pripraviť sa. Pečať Božia nikdy nebude položená na čelo nečistého muža ani ženy. Nikdy nebude položená na čelo ctižiadostivého muža ani ženy, ktorí milujú svet. Nikdy nebude položená na čelo mužov alebo žien s falošným jazykom alebo ľstivým srdcom. Všetci, ktorí prijímú pečať, musia byť pred Bohom bez poškvrní — kandidáti pre nebo. Napredujte, moji bratia a sestry. V tomto čase môžem o týchto bodoch písať len stručne a iba upriamiť vašu pozornosť na nevyhnutnosť prípravy. Sami skúmajte Písma, aby ste porozumeli desivej vážnosti prítomnej hodiny.“ Testimonies, zväzok 5, 214, 216.

Tu sestra Whiteová označuje Letnice za určitý časový bod a dáva je do souvislosti se zákonem o neděli ve Spojených státech, „když vyjde nařízení“. Avšak přestože zákon o neděli i Letnice vyznačuje jako časový bod, její poselství vyzývající k přípravě označuje období, které předchází zákonu o neděli a je předobrazeno letniční dobou. Zákon o neděli je zkouškou soboty sedmého dne a období od 1. září až do zákona o neděli lze označit za symbolický „den Hospodinovy přípravy“. Příprava předchází zkoušce.

„Neskorý dážď zostúpi na“ sto štyridsaťštyri tisíc práve „tak, ako skorý dážď zostúpil na učeníkov v deň Letníc“. Obdobie znázornené ako letničné obdobie sa začalo pokropením, keď sa Kristus vrátil po svojom nanebovstúpení.

A keď to povedal, dýchol na nich a povedal im: Prijmite Ducha Svätého. Ján 20,22.

Jeho dych sprostredkúva Ducha Svätého a dych je tým, čo vytvára zvuk slov. Ježiš je Slovo a jeho dych sprostredkúva Ducha Svätého prostredníctvom odovzdávania jeho slova. Dych je tým, čo priviedlo Adamovo telo k životu, a dych je tým, čo privádza k životu Ezechielovo vojsko vzkriesených mŕtvych suchých kostí.

„Kristov čin, keď vdýchol svojim učeníkom Ducha Svätého a udelil im svoj pokoj, bol ako niekoľko kvapiek pred hojným lejakom, ktorý mal byť daný v deň Letníc.“ Spirit of Prophecy, zväzok 3, 243.

Na začiatku obdobia Letníc Kristov „dych“ odovzdal učeníkom Ducha Svätého, ale niektorí pochybovali.

Ale Tomáš, jeden z dvanástich, zvaný Didymus, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš. Ostatní učeníci mu teda povedali: Videli sme Pána. On im však povedal: Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoj prst do stôp po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím. Ján 2:24, 25.

Letničné obdobie začalo čas „skúšky“, počnúc Kristovým dychom a Tomášovým sporom pochybnosti. Tomášov spor na začiatku predobrazuje spor Židov na konci letničného obdobia. Kristus na začiatku odovzdal svojim učeníkom svoje slovo a Ducha Svätého a učeníci na konci letničného obdobia odovzdali slovo a Ducha Svätého svetu.

Dielo, ktoré Kristus vykonal, keď dýchol na učeníkov, bolo druhým svedectvom toho istého diela, ktoré práve vykonal s učeníkmi na ceste do Emauz.

A stalo sa, že kým sa spolu zhovárali a uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a šiel s nimi. Ale ich oči boli zadržané, aby Ho nepoznali. ...

Potom im povedal: Ó, nerozumní a srdcom leniví veriť všetkému, čo hovorili proroci! Či Kristus nemal toto všetko vytrpieť a vojsť do svojej slávy? A počnúc od Mojžiša a od všetkých prorokov vykladal im vo všetkých Písmach to, čo sa na neho vzťahovalo. I priblížili sa k dedine, do ktorej išli; a on sa tváril, akoby chcel ísť ďalej. Ale oni ho prinútili a hovorili: Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už nachýlil. I vošiel, aby zostal s nimi. A stalo sa, keď s nimi stoloval, vzal chlieb, dobrorečil, lámal a podával im. Vtom sa im otvorili oči a

poznali ho; a on im zmizol z očí. I povedali si medzi sebou: Či nám nehorelo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a keď nám otváral Písma? Lukáš 24,15.16.25–32.

Tak ako Ježiš v Emauzoch „sedel za stolom“, potom jedol s učeníkmi. V oboch prípadoch je znázornené jedenie. Spoločne označujú, že začiatok obdobia Letníc je vyznačený dychom Ducha Svätého a zároveň aj jedením. Úvodné udalosti vyvolávajú spor medzi skupinou, ktorá verí, a skupinou, ktorá pochybuje. Jedenie, odovzdanie Ducha Svätého a otvorenie Písem zahŕňajú aj to, že Kristus začal svoje vyučovanie „Mojžišom a všetkými prorokmi“. Kristovo učenie bolo sprostredkované tým, že vzal prorockú líniu Mojžiša a zosúladiť ju s líniami všetkých prorokov, tu trochu a tam trochu.

Dňa 11. septembra zadul dych štyroch vetrov Ezechiela na mŕtve suché kosti tridsiatej siedmej kapitoly. V tom čase, ako to predobrazoval anjel, ktorý zostúpil 11. augusta 1840 a zmocnil posolstvo prvého anjela, zostúpil anjel zo Zjavenia osemnásťkej kapitoly s posolstvom, ktoré musí byť zjedené, tak ako učeníci jedli na začiatku obdobia Letníc. Tomášova neochota veriť označuje, že pri uvedení posolstva sa vyznačuje otras.

Keď hovoríme o páde Dvojičiek 11. septembra, je nám povedané, že Pán povstal, aby „strašne zatriasol národmi“. Je dôležité pamätať na to, že „trasenie“ medzi Božím ľudom uskutočňujú tí, ktorí bojujú proti posolstvu pravdy. Jestvujú „trasenia“, ktoré sú vonkajšie, ale vnútorné trasenia v cirkvi nastávajú v prostredí predkladaného posolstva.

„Pýtala som sa na význam preosievania, ktoré som videla, a bolo mi ukázané, že bude spôsobené priamym svedectvom, vyvolaným radou Pravého Svedka Laodicejským. To zapôsobí na srdce toho, kto ho prijme, a povedie ho k tomu, aby pozdvihol zástavu a hlásal priamu pravdu. Niektorí toto priame svedectvo nezniesú. Postavia sa proti nemu, a práve to zapôsobí preosievanie medzi Božím ľudom.

„Videla som, že svedectvo Pravdivého Svedka nebolo ani z polovice vzaté na vedomie. Vážne svedectvo, na ktorom visí osud cirkvi, bolo pokladané za vec malej vážnosti, ak nebolo celkom zanedbané. Toto svedectvo musí pôsobiť hlboké pokánie; všetci, ktorí ho skutočne prijímú, ho poslúchnu a budú očistení.“ Early Writings, 271.

Vnútorné „trasenie“ je spôsobené tými, ktorí sa stavajú proti predkladaniu laodicejského posolstva. Sestra Whiteová stotožňuje posolstvo Jonesa a Waggonera z roku 1888 s laodicejským posolstvom.

„Posolstvo, ktoré nám bolo dané prostredníctvom A. T. Jonesa a E. J. Waggonera, je Božím posolstvom laodicejskému zboru, a beda každému, kto vyznáva, že verí pravde, a predsa neodráža druhým Bohom dané lúče.“ The 1888 Materials, 1053.

Odpor proti laodicejskému posolstvu spôsobuje preosievanie a sestra Whiteová stotožňuje posolstvo z roku 1888 so zostúpením anjela zo zjavenia osemnásťkej kapitoly.

„Neochota vzdať sa vopred utvorených názorov a prijať túto pravdu ležala pri základe veľkej časti odporu, ktorý sa v Minneapolise prejavil proti Pánovmu posolstvu prostredníctvom bratov Waggonera a Jonesa. Tým, že satan vyvolal tento odpor, podarilo sa mu vo veľkej

miere odňať nášmu ľudu zvláštnu moc Ducha Svätého, ktorú im Boh túžil udeliť. Nepriateľ im zabránil získať tú účinnosť, ktorá mohla byť ich pri nesení pravdy svetu, tak ako ju apoštoli ohlasovali po dni Letníc. Svetlo, ktoré má osvietiť celú zem svojou slávou, bolo odmietnuté a konaním našich vlastných bratov bolo vo veľkej miere zadržané od sveta.“ Selected Messages, kniha 1, 235.

Tomášova pochybnosť na začiatku obdobia Letníc, predobrazujúca vzburu proti posolstvu, ktoré prišlo v deň Letníc, predobrazovala otrasy, ku ktorým došlo, keď sa vedenie adventizmu siedmeho dňa postavilo a odporovalo posolstvu laodicejskému zboru, ako ho v roku 1888 predložili Jones a Waggoner. V roku 1888 zostúpil mocný anjel zo Zjavenia osemnástej kapitoly, aby osvietil zem svojou slávou, no z veľkej časti pre neochotu týchto vodcov odložiť vopred utvorené názory sa zopakovala vzburá Kórach, Dátana a Abírama. Tomáš, Židia o Letniciach, Kórachova vzburá v čase Mojžiša, vzburá roku 1888 — všetko to predobrazuje 11. september, keď podľa Joela mal byť zatrúbený trúbou. Táto trúba bola podľa Izaiáša zatrúbená preto, aby označila hriechy Božieho ľudu, čím predobrazovala rok 1888 a posolstvo Laodicei. Jeremiášov strážca, ktorý trúbi na trúbu, aby sa ľud vrátil na „staré chodníky“, je v súlade s Izaiášom, ktorý pozdvihuje svoj hlas ako trúbu. Jeremiášovi strážcovia sú Habakukovými strážcami, ktorí kladú otázku, aké bude ich postavenie v spore alebo rozprave ich dejín?

Postavím sa na svoju stráž a stanem si na vežu; budem bdieť, aby som videl, čo mi povie a čo odpoviem, keď budem pokarhaný. Habakuk 2,1.

Slovo „karhal“ znamená „pokarhal alebo sa priečil“ a naznačuje otázku, pretože nasledujúci verš poskytuje odpoveď.

A Hospodin mi odpovedal a riekol: Napíš videnie a zreteľne ho vyznač na tabuľe, aby ten, kto ho číta, mohol bežať. Habakuk 2,2.

„Rozprava“ či trasenie, ktoré sa začalo ako naplnenie milleritských dejín, bolo posolstvo Williama Millera a jeho pravidlá prorockého výkladu v protiklade k teológom protestantizmu. Rozprava v milleritských dejinách sa začala potvrdením milleritského posolstva 11. augusta 1840, keď nezostúpil nikto „menší než sám Ježiš Kristus“ s malou knižkou, ktorú mal Ján vziať a zjesť. Spor strážcov z Habakuka, Tomášove pochybnosti, vzburá roku 1888, Kórachova vzburá, spor o opilstve na Letnice — to všetko svedčí o rozprave, ktorá sa začala 11. septembra. Predmetom rozporu, o ktorom sa vedie spor, je posolstvo neskorého dažďa, ktorý sa začal kropením 11. septembra.

Odpoveď v Habakukovi, ktorá viedla milleritov k vytvoreniu tabuľky z roku 1843, súvisí s rozvojom dvoch tried uctievačov, predstavovaných Kórachom a jeho druhmi oproti Mojžišovi; Tomášom a ostatnými učeníkmi; tvrdením Židov o opitosti na Letnice; vedením adventizmu v roku 1888; protestantmi oproti milleritom v roku 1844; a bláznivými a múdrymi pannami z 22. októbra 1844.

Dňa 11. 9. Kristus vdýchol svojim učeníkom Ducha Svätého ako niekoľko kvapiek pred úplným vyliatím pri nedeľnom zákone. Potom im otvoril myseľ na prorocké posolstvo, začínajúc „riadok na riadok“ s Mojžišom, tým, že týchto učeníkov priviedol späť k starým chodníkom Jeremiáša, kde

boli pomazaní, aby trúbili na výstražnej trúbe. Kristov dych pri 11. 9. pochádzal zo štyroch vetrov Ezechiela a Jána a bolo to laodicejské posolstvo, ktoré je „priamym svedectvom“, spôsobujúcim otras, keď sa mu odporuje. Rok 1888 je predobrazom vzbury Kóracha, Datána a Abírama, lebo nebolo odmietané iba posolstvo, ale aj vyvolení strážcovia, ktorí vydávali trúbe určitý zvuk.

Sestra Whiteová napísala, že „triasenie, ktoré som videla“, „bude spôsobené priamym svedectvom, vyvolaným radou Pravého Svedka Laodicejským.“ Posolstvo z roku 1888 bolo týmto priamym svedectvom a rok 1888 i 11. september označujú zostúpenie anjela zo zjavenia osemnástej kapitoly.

„Naším zborom a inštitúciám musí byť vydané priame svedectvo, aby sa prebudili spiaci.“

„Keď sa verí slovu Pánovmu a poslúcha sa ho, bude sa dosahovať trvalý pokrok. Uvedomme si teraz svoju veľkú potrebu. Pán nás nemôže použiť, kým nevdychnie život do suchých kostí. Počula som vyslovené slová: „Bez hlbokého pôsobenia Božieho Ducha na srdce, bez jeho oživujúceho vplyvu sa pravda stáva mŕtvou literou.““ Review and Herald, 18. novembra 1902.

Pri 11. septembri dosiahlo laodicejské posolstvo svoje dokonalé naplnenie, keď sa začalo znieť posledné volanie k niekdajšiemu ľudu Božej zmluvy. Vtedy sestra Whiteová poznamenáva: „Naším zborom a inštitúciám musí byť vydané priame svedectvo, aby sa prebudili spiaci.“ Laodicejské posolstvo sa začalo, keď anjel zo Zjavenia osemnástej kapitoly zostúpil 11. septembra, čo znamená, že 11. septembra posolstvo laodicejským adventistom siedmeho dňa bolo a je: „Prebud'te sa.“ Joel v piatom verši prvej kapitoly prikázal opilcom, aby sa prebudili. 11. september označuje príchod posledného obdobia skúšky pre adventizmus a predstavuje Joelov príkaz prebudiť sa. Začiatok letničného obdobia sa začína prebudením Božieho ľudu 11. septembra a končí naplnením podobenstva o desiatich pannách tesne pred nedeľným zákonom.

Prebudenie pri 11. septembri je výzvou pre poslednú generáciu zmluvného ľudu, ktorý sa nachádza v odpadlictve. Prebudenie tesne pred nedeľným zákonom zatvára dvere pred niekdajším zmluvným ľudom. Začiatok a koniec sú rovnaké a v júli 2023 boli dvaja svedkovia zo Zjavenia jedenástej kapitoly prebudení k vzburе predpovede z 18. júla 2020. Prostredné prebudenie je znázornené vzburou, čo označuje 11. september ako prvé písmeno hebrejskej abecedy, 18. júl 2020 ako trináste písmeno a nedeľný zákon ako dvadsiate druhé a posledné písmeno hebrejskej abecedy. Dvadsiate druhé písmeno predstavuje spojenie božstva s ľudstvom, ktoré je dovŕšené v poslednom z týchto troch prebudení.

Pán „vdýchne život do suchých kostí“ v 9/11, práve tak, ako vdýchol Ducha Svätého na učeníkov na začiatku letničného obdobia. Učeníci po Jeho nanebovstúpení predstavujú tých, ktorí prijali Ducha Svätého a ktorým sa potom otvorilo porozumenie prorockému Slovu prostredníctvom metodológie „riadok na riadok“. Prijatie Ducha Svätého sa udialo počas jedenia pokrmu, lebo duchovne ješť si vyžaduje ješť telo a piť krv Ježiša, ktorý je Slovom.

Vzbúrenci, ktorí sa pridali ku Kórachovi, Dátanovi a Abíramovi, predstavujú (tak ako aj vedenie adventizmu v roku 1888) tú triedu, ktorá spôsobuje otras tým, že sa stavia proti trúbnemu posolstvu usvedčujúcemu z hriechov Boží ľud, a zároveň vyzýva na návrat na staré chodníky, k

základným pravdám predstavovaným „sedemnásobkom“ z 3. Mojžišovej dvadsiatej šiestej kapitoly. Trúba volá tak k prebudeniu, ako aj k reformácii. Prvý z Millerových prorockých klenotov, a zároveň aj prvý, ktorý adventizmus odmietol, predstavuje začiatok i koniec milleritského hnutia. Začiatok i koniec posolstva prvého anjela, ako ho zvestovali milleriti, je vyznačený Mojžišovým „sedemnásobkom“. Na začiatku bol prijatý, na konci bol odmietnutý. V dôsledku tohto odmietnutia Ezechiel predstavuje adventizmus ako údolie mŕtvych suchých kostí. Obdobie od roku 1863 až po nedeľný zákon v Spojených štátoch je podľa Izaiáša dvadsiatej druhej kapitoly údolím videnia, ale podľa Ezechiela je údolím mŕtvych suchých kostí. Obe tieto prorocké údolia sa zhodujú s Joelovým údolím Jozafata, ktoré Joel označuje aj ako údolie rozhodnutia.

S týmito pojmi na mieste možno položiť otázku, ako je možné, že pri 9/11 sa kniha Joel stala posolstvom, ktoré Peter označil pri Letniciach? O tieto pojmy sa pokúsime objasniť v nasledujúcich článkoch.

„(Napísané 5. novembra 1892 z Adelaide, Južná Austrália, pre ‚Drahého synovca a neter, Franka a Hattie [Beldenovcov].‘)“

„Keď budete osvietení Duchom Svätým, uvidíte všetku tú bezbožnosť v Minneapolise takú, aká je, ako na ňu hľadá Boh. Ak by som vás už nikdy viac na tomto svete nevidela, buďte si istí, že vám odpúšťam zármutok, tieseň a bremeno duše, ktoré ste na mňa bez príčiny uvalili. Ale pre dobro vašej duše, pre toho, ktorý za vás zomrel, chcem, aby ste uzreli a vyznali svoje omyly. Spojili ste sa s tými, ktorí odporovali Duchu Božiemu. Mali ste všetky dôkazy, ktoré ste potrebovali, že Pán pôsobí prostredníctvom bratov Jonesa a Waggonera; ale svetlo ste neprijali; a po pocitoch, ktorým ste sa oddávali, po slovách vyrieknutých proti pravde, ste sa necítili pripravení vyznať, že ste konali nesprávne, že títo muži mali posolstvo od Boha a že ste zľahčovali posolstvo i poslov.“

„Nikdy predtým som medzi naším ľudom nevidela takú pevnú samospokojenosť a neochotu prijať a uznať svetlo, aká sa prejavila v Minneapolise. Bolo mi ukázané, že ani jeden z tých, ktorí prechovávali ducha prejaveneho na tomto zhromaždení, už znovu nebude mať jasné svetlo, aby rozoznal vzácnosť pravdy, ktorá im bola poslaná z neba, dokiaľ nepokoria svoju pýchu a nevyznajú, že nimi nepôsobil Duch Boží, ale že ich myseľ i srdce boli naplnené predsudkami. Pán túžil priblížiť sa k nim, požehnať ich a uzdraviť ich z ich odpadnutí, ale nechceli počúvať. Boli vedení tým istým duchom, ktorý inšpiroval Kóracha, Datana a Abírama. Títo muži Izraela boli rozhodnutí odporovať každému dôkazu, ktorý by usvedčoval ich omyl, a pokračovali stále ďalej na svojej ceste odcudzenia, až napokon mnohí boli strhnutí, aby sa s nimi spojili.“

„Kto boli títo? Nie slabí, nie nevedomí, nie neosvietení. V tej vzbure bolo dvestopäťdesiat kniežat, vážených v zhromaždení, mužov mena. Aké bolo ich svedectvo? ‚Celé zhromaždenie je sväté, každý jeden z nich, a Hospodin je medzi nimi; prečo sa teda vyvyšujete nad zhromaždenie Hospodinovo?‘ [Numeri 16,3]. Keď Korach a jeho druhovia zahynuli pod Božím súdom, ľud, ktorý oklamali, nevidel v tomto zázraku ruku Hospodinovu. Celé zhromaždenie na druhý deň obvinilo Mojžiša a Árona: ‚Vy ste zabili ľud Hospodinov‘ [verš 41], a na zhromaždenie prišla rana a zahynulo viac ako štrnásťtisíc.“

„Keď som sa rozhodla odísť z Minneapolisu, anjel Pánov sa postavil ku mne a povedal: ‚Nie tak; Boh má pre teba na tomto mieste dielo, ktoré máš vykonať. Ľud opakuje vzburu Kórácha, Dátana a Abírama. Postavila som ťa na tvoje správne miesto, ktoré tí, čo nie sú vo svetle, neuznajú; nebudú dbať na tvoje svedectvo; ale ja budem s tebou; moja milosť a moc ťa budú podopierať. Nie tebou pohŕdajú, ale poslami a posolstvom, ktoré posielam svojmu ľudu. Prejavili pohrdanie slovom Hospodinovým. Satan oslepil ich oči a prevrátil ich úsudok; a ak sa každá duša nebude kajať z tohto svojho hriechu, z tejto neposvätenej nezávislosti, ktorá uráža Ducha Božieho, budú chodiť v tme. Odstránim svietnik z jeho miesta, ak nebudú činiť pokánie a neobrátia sa, aby som ich uzdravil. Zatemnili svoj duchovný zrak. Nechceli, aby Boh zjavil svojho Ducha a svoju moc; lebo majú ducha posmechu a odporu voči môjmu slovu. Lahkomyselnosť, márnosť, doberanie a žartovanie sa denne pestujú. Neuklonili svoje srdcia, aby ma hľadali. Chodia vo iskrách svojho vlastného rozniecovania, a ak nebudú činiť pokánie, ľahnú si v zármutku. Takto hovorí Hospodin: Stoj na svojom mieste povinnosti; lebo ja som s tebou a neopustím ťa ani ťa nezanechám.‘ Tieto slová od Boha som sa neodvážila zanedbať.“

„Svetlo žiarilo v Battle Creeku jasnými, žiarivými lúčmi; ale kto z tých, ktorí mali účasť na zhromaždení v Minneapolise, prišiel k svetlu a prijal bohaté poklady pravdy, ktoré im Pán poslal z neba? Kto kráčal krok za krokom s Vodcom, Ježišom Kristom? Kto úplne vyznal svoju pomýlenú horlivosť, svoju slepotu, svoje žiarlivosti a zlé podozrievania, svoje vzdorovanie pravde? Ani jeden; a pre ich dlhodobé zanedbávanie uznať svetlo ich ono zanechalo ďaleko vzadu; nerástli v milosti a v poznaní Krista Ježiša, nášho Pána. Neprijali potrebnú milosť, ktorú mohli mať a ktorá by z nich bola urobila silných mužov v náboženskej skúsenosti.“

„Postoj zaujatý v Minneapolise bol zjavne neprekonateľnou prekážkou, ktorá ich vo veľkej miere uzavrela medzi pochybovačov, spochybňovateľov, medzi tých, čo odmietajú pravdu i moc Božiu. Keď príde ďalšia kríza, tí, ktorí tak dlho odporovali dôkazu vršenému na dôkaz, budú znovu skúšaní v tých bodoch, v ktorých tak zjavne zlyhali, a bude pre nich ťažké prijať to, čo je od Boha, a odmietnuť to, čo pochádza od mocností temnosti. Preto je ich jedinou bezpečnou cestou kráčať v pokore a urovnávať priame chodníky svojim nohám, aby chromý nebol odvrátený z cesty. Veľmi záleží na tom, s kým sa spájame: či s mužmi, ktorí chodia s Bohom a veria Mu i dôverujú Mu, alebo s mužmi, ktorí nasledujú svoju domnelú múdrosť a kráčajú vo svetle iskier, ktoré si sami rozniecujú.“

„Čas, starostlivosť a námaha potrebné na zvrátenie vplyvu tých, ktorí pôsobili proti pravde, predstavovali strašnú stratu; lebo mohli sme byť o celé roky vpred v duchovnom poznaní; a do cirkvi mohlo pribudnúť veľmi, veľmi mnoho duší, keby tí, ktorí mali kráčať vo svetle, pokračovali v poznávaní Hospodina, aby poznali, že Jeho vychádzanie je pripravené ako svitanie. Keď sa však musí toľko práce vynakladať priamo v cirkvi na zvrátenie vplyvu pracovníkov, ktorí stáli ako žulový múr proti pravde, ktorú Boh posielal svojmu ľudu, svet zostáva v pomernom temne.“

„Boh zamýšľal, aby povstali strážcovia a jednotným hlasom vyslali rozhodné posolstvo, aby trúba vydala určitý zvuk, aby ľud všetok zaujal svoje miesto povinnosti a vykonal svoj podiel na veľkom diele. Potom by silné, jasné svetlo onoho iného anjela, ktorý zostupuje z neba a má

veľkú moc, naplnilo zem jeho slávou. Sme o celé roky pozadu; a tí, ktorí stáli v zaslepenosti a bránili postupu práve toho posolstva, ktoré Boh zamýšľal, aby vyšlo zo zhromaždenia v Minneapolise ako horiaca lampa, potrebujú pokoriť svoje srdcia pred Bohom a vidieť i porozumieť, ako bolo dielo zdržiavané ich zaslepenosťou mysle a zatvrdilosťou srdca.“

„Hodiny sa strávili hašterení o maličkostiach; zlaté príležitosti boli premárnené, zatiaľ čo nebeskí poslovia zarmútené a netrepezlivo znášali toto zdržanie. Duch Svätý — tak málo sa cenila jeho hodnota a nevyhnutnosť, aby ho prijala každá duša. Tí, ktorí prijímajú tento nebeský dar, vyjdú odetí do výzbroje spravodlivosti, aby bojovali za Boha. Budú rešpektovať vedenie Pána a budú Mu naplnení vdáčnosťou za Jeho milosrdenstvo. No na mnohých, mnohých miestach a pri veľmi, veľmi mnohých príležitostiach by sa dalo pravdivo povedať, tak ako za Kristových dní o tých, ktorí sa vyhlasujú za Boží ľud, že sa nemohlo vykonať mnoho mocných skutkov pre ich neveru. Mnohí, ktorí boli spútaní putami temnoty, požívali úctu preto, lebo ich Boh použil, a ich nevera vzbudila pochybnosti a predsudky proti posolstvu pravdy, ktoré sa anjeli neba usilovali sprostredkovať prostredníctvom ľudských nástrojov — ospravedlnenie z viery, Kristova spravodlivosť.“ The 1888 Materials, 1066–1070.